

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ПРИКЛАДНОЇ ЕКОНОМІКИ ТА
МЕНЕДЖМЕНТУ ІМ. Г.Е. ВЕЙНШТЕЙНА

МАТЕРІАЛИ

V МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

12 – 13 жовтня 2017 р.

**ЕКОНОМІЧНІ ТА СОЦІАЛЬНІ АСПЕКТИ
РОЗВИТКУ УКРАЇНИ НА
ПОЧАТКУ ХХІ СТОЛІТТЯ**

Видання присвячене

115-річчю Одеської національної академії харчових технологій

**та 5-річчю Навчально-наукового інституту прикладної
економіки і менеджменту ім.Г.Е.Вейнштейна**

м.Одеса

УДК: 338.43:316.502(477)

Економічні та соціальні аспекти розвитку України на початку ХХІ століття. Матеріали V Міжнародної науково-практичної конференції 12-13 жовтня 2017р. Одеса: Одеська національна академія харчових технологій, 2017. – 291 с.

У матеріалах конференції знайшли відображення економічні та соціальні аспекти розвитку України на початку ХХІ століття. Були запропоновані шляхи вирішення найактуальніших та нагальних проблем багатьох сфер сучасного бізнесу та новітні управлінські технології в сучасних турбулентних умовах існування підприємств. В доповідях особлива увага приділялась прикладному характеру досліджень та їх впливу на поліпшення економічної ситуації в країні.

Науковий редактор Каламан О.Б. – директор ННПЕіМ ім.Г.Е.Вейнштейна ОНАХТ

Редакційна колегія:

Ангелов Г.В. – д-р філософії, проф., Агеева І.М. – к.е.н., доц., Басюркіна Н.Й. – д.е.н., доц., Купріна Н.М. – к.е.н., доц., Лагодієнко В.В. – д.е.н., проф., Немченко В.В. – д.е.н., проф., Павлов О.І. – д.е.н., проф., Рогатіна Л.П. – к.с.н., доц., Савенко І.І. – д.е.н., проф.

Рекомендовано до видання Вченою Радою Одеської національної академії харчових технологій протоколом № 3 від 03.10.2017 р.

Матеріали додаються за оригіналами рукопису
Редакційна колегія не несе відповідальності за зміст та сутність
наданих матеріалів

Кабінет Міністрів України ухвалив рішення про створення Ради з міжнародної торгівлі. Згодні, що вирішити існуючі проблеми галузі допоможуть заходи:

- затвердження Регламенту зберігання зерна та продуктів його переробки у відповідності до Закону України «Про зерно та ринок зерна в Україні»;
- розробка Стандарту зерна і продуктів переробки у відповідності до стандартів ЄС;
- внесення суттєвих змін до законодавства в частині складського зберігання зерна;
- внесення змін до законодавства в сфері страхових послуг сільськогосподарської продукції та встановлення єдиного підходу до визначення страхових ризиків;
- приведення у відповідність норм закону України «Про зерно та ринок зерна в Україні» з нормами закону України «Про метрологію та метрологічну діяльність»;
- удосконалення норм в частині проведення зустрічних звірок при митному оформленні [3].

Вважаємо вірною оцінку експертів BRDO, що врегулювання цих проблемних питань дозволить на 10-12 % скоротити адміністративні та логістичні витрати для бізнесу, передусім малого і середнього, дозволить системі функціонувати з меншими ризиками, підвищити ефективність та збільшити прибутковість підприємств зернового господарства.

Література

1. Україна в цифрах – 2016 : стат. збірн. / [за ред. І.С.Вернера]. – Держ. служба статистики. – Офіц. вид. – К., 2017. – 240 с.
2. АПК-інформ [Електронний ресурс]. – Режим доступу : https://www.apk-inform.com/ru/conferences/export_grain2017/about
3. Неefективність регулювання ринку зерна [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.dairynews.com.ua/news/neefektivn-st-regulyuvannya-rinku-zerna-shchom-sya.html>.

МЕТОДИ ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ ВИНОГРАДНО-ВИНОРОБНОЇ ГАЛУЗІ

Каламан О.Б., к.е.н, доцент, Мандрикін Д.В., магістрант
Одеська національна академія харчових технологій

Скорочення площ виноградників та обсягів збору винограду, зниження врожайності виноградників, підвищення зрідженості, майже повне усунення держави від підтримки виноградарства, збільшення податкового тиску - все це призводить до необхідності для виноградарів і виноробів самостійно шукати шляхи свого виживання.

Низькі ціни та несвочасні розрахунки переробників за поставлену сировину спонукають сільськогосподарські підприємства самостійно переробляти власну сировину і продавати продукцію споживачам, пристосовуючи для цього невеликі за потужністю підприємства первинного виноробства. Великі підприємства вторинного виноробства втрачають сировинну базу, а на підприємствах первинного виноробства не забезпечується необхідна якість продукції, її конкурентоспроможність і у працівників цих підприємств відсутній досвід просування своїх товарів на ринок.

Виниклі негативні прояви в виноробній відрості вимагають вирішення комплексу проблем які зачіпають не тільки проблеми підвищення ефективності діяльності учасників ринку (виробників винограду, його переробників, транспортників, виробників тари, торговців і ін.), але і проблеми організації їх спільної діяльності в рамках всього відтворювального процесу, що протікає на ринку вина.

Однією з форм підвищення конкурентоспроможності виноградарства і виноробства та вдосконалення всього відтворювального процесу на ринку вина є інтеграція суб'єктів ринку. Цей напрям економічного розвитку є досить ефективним, особливо стосовно до виноробства. Основна ідея інтеграції полягає в тому, що не треба формувати одну структуру, яка виконувала б всі функції, - необхідних для успішного здійснення справи. Потрібно вибудувати таку сукупність підприємств, в якій кожне спеціалізувалося б на певній функції, потрібної в цій сфері діяльності. У такій системі реалізується принцип спеціалізації підприємств не тільки з точки зору переробки, але і за функціями управління.

Є підприємства, які здійснюють переробку, транспортування сировини і продукції, обслуговування і ремонт технічних засобів, автоматизованих ліній, обладнання. Їх основне завдання - організувати виробничу діяльність таким чином, щоб вона була ефективною. Є підприємства, які займаються комерційною діяльністю: закупівлями сировини і матеріалів, розміщенням замовлень на їх переробку, рухом матеріальних потоків і, нарешті, продажем готових виробів. І існує підприємство, яке управляє всією діяльністю в цілому, в його завдання, крім усього іншого, входить розвиток і диференціація діяльності інтеграційної структури. Такий поділ функцій дозволяє домогтися їх ефективної реалізації, оскільки відбувається концентрація потрібної компетенції в тому місці, де вона необхідна.

Якщо подивитися як зараз розвиваються великі виноробні підприємства в світі і в Україні, то можна помітити, що вони починають, з одного боку, купувати землю, виноградники для того, щоб стабільно вирощувати сировину, а з іншого боку, вони розгортають інші види виробництв і власну торгівлю роздрібну мережу.

Якщо говорити в цілому про агропромисловий комплекс (АПК), то на сьогоднішній день там склалася наступна ситуація: виробники охочіше і зі знанням справи виконують тільки ту частину функцій, яка пов'язана з вирощуванням сировини й його переробкою. Взаємодія з ринком, державою, партнерами, кредиторами вони вважають занадто обтяжливим заняттям. Виробники наполягають на зміні системи кредитування, щоб їм було простіше взаємодіяти з інвесторами. У свою чергу, у інвесторів немає інтересу рухатися в бік виробника. Цю прогалину можуть заповнити входять до складу інтеграційної структури підприємства, які призначені для вирішення завдань взаємодії із зовнішнім середовищем.

Інша проблема, яку можна вирішити за рахунок утворення інтеграційних структур, - це подолання вузької спеціалізації підприємств, що працюють у виноробній промисловості. Вузька спеціалізація виноробних підприємств може бути подолана на основі організації виробництва не тільки виноградних вин, але

і фруктово-ягідних, ароматизованих, лікувальних, слабоалкогольних напоїв, горілок, лікерів, коньяків. Крім збільшення обсягу виробництва і прибутковості підприємств розширення асортименту дозволить виключити сезонність і забезпечити рівномірне завантаження потужностей протягом року.

Економічна складова працює таким чином, що вартість продукції на виході технологічного процесу залежить від того, належить матеріал цьому підприємству або не належить, оскільки частка прибутку нараховується на всю собівартість продукції на кінцевому етапі. У інтеграційній структурі, коли продукція переходить з одного технологічного процесу на інший, вона належить комерційній структурі і не змінює свого власника. Прибуток з'являється тільки на кінцевому етапі, в торгівлі, при цьому виключається плата подвійних податків, у інтеграційній структурі з'являється можливість мати в обороті значно більше коштів на розвиток, збільшення обсягів виробництва, на стимулювання праці і продажів. Саме тому комерційні структури об'єднуються з метою побудови максимально довгого ланцюга технологічних процесів для того, щоб здійснювати глибоку переробку, тим самим отримувати високоефективний, з точки зору норми прибутку, кінцевий продукт. Такі формування здатні оперативно реагувати на зміну ситуації на ринку, добиватися зниження виробничих витрат, акумулювати і залучати додаткові кошти для розвитку виробництва. Інтеграція дозволяє підвищити оперативність і маневреність використання трудових, технічних, фінансових та інших ресурсів; спростити процес узгодження інтересів і шляхи взаємодії між виробництвом, переробкою і реалізацією; скоротити залежність від посередників і т.д.

ПРОБЛЕМИ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ

Брюшкова Н.О., к.е.н.

Одеська національна академія харчових технологій

Економіка України, що виходить із затяжної кризи, наступного року продемонструє стабільне зростання в умовах скорочення інфляції. Провідні вітчизняні аналітики називають ключовими факторами прискорення економіки – посилення боротьби з корупцією та залучення інвестицій [1].

В сучасних економічних умовах, значна увага приділяється розвитку інвестиційної діяльності та вдосконаленню ефективності її правового регулювання. Це зумовлено тим, що структурна перебудова та підвищення розвитку усіх форм господарювання залежить від обсягів інвестицій, їх якості, ефективності інвестиційного процесу та інвестиційного клімату в державі. Оскільки метою здійснення інвестицій є отримання прибутку або досягнення соціального ефекту, то інвестиційна діяльність має важливий соціально-економічний аспект. А тому виникає проблема створення ефективно функціонуючого інвестиційного ринку та правового механізму його функціонування.

Нестабільність та непередбачуваність економічної політики держави на попередньому етапі її розвитку, зокрема непослідовна інноваційно-інвестиційна

21. ПЕРСПЕКТИВИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ ХАРЧОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ 60
Мельник Ю. М.,
22. СУЧАСНІ МЕТОДИ ОЦІНЮВАННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ: ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА 62
Баранюк Х.О.
23. ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ЯК ІНСТРУМЕНТ СТВОРЕННЯ КОНКУРЕНТНИХ ПЕРЕВАГ ПІДПРИЄМСТВАМИ ГАЛУЗІ ХЛІБОПРОДУКТІВ 65
Гордієнко Л.Л., Відоменко І.О.
24. АЛЬТЕРНАТИВНІ МЕТОДИ СТРАТЕГІЧНОГО ПЛАНУВАННЯ ВИНОРОБНИХ ПІДПРИЄМСТВ 68
Агєсва І.М., Агаркова О.В.
25. ВИКОРИСТАННЯ СТАТИСТИЧНИХ МЕТОДІВ В МАРКЕТИНГОВИХ ДОСЛІДЖЕННЯХ РИНКУ 72
Богач Ю.В.
26. ЛОГИСТИЧЕСКАЯ ДЕЯТЕЛЬНОСТЬ ПРЕДПРИЯТИЙ АГРОПРОМЫШЛЕННОГО КОМПЛЕКСА В НАПРАВЛЕНИИ ВЕКТОРА БЕЛАРУСЬ-УКРАИНА 74
Кожевников Е.А.
27. ПРОГРАММИРОВАНИЕ ИННОВАЦИОННОГО РАЗВИТИЯ В СИСТЕМЕ ГОСУДАРСТВЕННОЙ ИННОВАЦИОННОЙ ПОЛИТИКИ РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ 80
Степаненко Д. М.
28. ОГЛЯД РИНКУ РИБНОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ 84
Савенко І.І., Міщенко А.І
29. ПРОБЛЕМИ УКРАЇНСЬКОГО РИНКУ ЗЕРНА 87
Басюркіна Н.Й.
30. МЕТОДИ ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ ВИНОГРАДНО-ВИНОРОБНОЇ ГАЛУЗІ 90
Каламан О.Б., Мандрикін Д.В.
31. ПРОБЛЕМИ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ 92
Брюшкова Н.О.
32. СТАНДАРТЫ ЭНЕРГОМЕНЕДЖМЕНТА: ПРЕИМУЩЕСТВА И ВОЗМОЖНОСТИ ВНЕДРЕНИЯ НА ПРЕДПРИЯТИЯХ ПИЩЕВОЙ ПРОМЫШЛЕННОСТИ 94
Пархоменко Н.В.
33. ПРОБЛЕМЫ ФОРМИРОВАНИЯ ЦЕН НА СЕЛЬСКОХОЗЯЙСТВЕННУЮ ПРОДУКЦИЮ В СИСТЕМЕ ГОСУДАРСТВЕННЫХ ЗАКУПОК 98
Шваякова О.В.
34. ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ТРУДОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА В КОНТЕКСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ РЕСУРСОЗБЕРІГАЮЧОЇ ПОЛІТИКИ 100
Бойко С.О., Вінська Ю.С.
35. ОГЛЯД РИНКУ СИРІВ В УКРАЇНІ ТА СВІТІ 102
Скрипніченко Д.М., Дец Н.О., Дюдіна І.А., Ланженко Л.О.
36. ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ТА ІНФОРМАЦІЙНІ СИСТЕМИ В ОБЛІКУ 106
Демчук О.М.
37. СРАВНИТЕЛЬНАЯ ОЦЕНКА УРОВНЯ ПРОДОВОЛЬСТВЕННОЙ БЕЗОПАСНОСТИ БЕЛАРУСИ И УКРАИНЫ 108
Фильчук Т.Г.
38. ПОЗИЦІОНУВАННЯ НОВОГО ПРОДУКТУ ДЛЯ ЗДОРОВОГО ХАРЧУВАННЯ НА СПОЖИВЧИЙ РИНОК УКРАЇНИ 113
Мардар М.Р., Устенко І.А., Кручек О.А., Свтушок О.В., Черевата Т.М., Значек Р.Р.
39. ВПЛИВ КОРПОРАТИВНОЇ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ НА ІНВЕСТИЦІЇ ПІДПРИЄМСТВА ХАРЧОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ 115
Ніколюк О.В., Левчук Ю.С.
40. МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МОДЕЛЮВАННЯ СТРАТЕГІЙ СТАЛОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ 118
Лобочька Л.Л., Фрум О.Л.